

Written by - பண்டிதர் திருமலரையர் (அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி) -
 Sunday, 24 March 2013 20:44 - Last Updated Sunday, 24 March 2013 21:11

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகப் பண்ணினம் ஆணினத்துக்கு அடிமைபட்டு வாழ்ந்து வந்திருக்கிறது. ஆண்களின் விளையாட்டுப் பொருட்களாகவும், வலையைச் செய்யும் ஏவலாளராகவும், சமத்தைப் போடும் சமயைற் காரிகளாகவும், பிள்ளைபிறும் யந்திரங்களாகவும் பண்கள் விளங்கி வந்திருக்கிறார்கள்.

முதலில் ஆண்கள் தங்கள் அதிகரித்த பலத்தகைக்கொண்டும், பண்ணுக்குத் தாய்மையால் ஏற்படும் தவிர்க்கவொண்ணாத பலவீனத்ததைத் துணையாகப் பெற்றும், தம் ஆதிக்கத்தலை நிலநாட்டினர். இவ்வாலகயை ஆணின் உலகமாகவும் ஆக்கிவிட்டார்கள் அவர்கள்.

ஆதியில் பண்களுக்கு கால்களில் விலங்குகள் இடப்பட்டதும் உண்டு. இவையே பின்னாள் பொறகாப்பாகவும், காற்சிலம்பாகவும் மாறியது என்று பரிணாம நாகரிகத்துறையில் ஆராய்ந்த மலேநாட்டு அறிஞர்கள் அனுமானித்திருக்கிறார்கள்.

இது மனிதன் மிருகபலத்திலே நம்பிக்கொண்டிருந்த காலத்தின் நடமைமுறை. பின்னால் நிலமை மாறியது.

மனிதன் - அதாவது ஆண் - அறிவாத்துறையில் முன்னேறினான். புத்தியதைத் தீட்டி புது வழிகளை வகுத்தான். மொழியும் கலையும் கண்டான். கவிதை, சிற்பம், மதம் எல்லாம் உண்டாகின.

00000 00000000 000000000 ?

பண்களின் அடிமைப் புத்தியை வளர்க்க வேண்டும் என்று அதற்கான பிரச்சார வித்தையை மறைக்கொண்டது ஆணுலகம். "பண்களுக்குக் கற்பு அணிகலன். அதனை அணிந்து கொள்ளுங்கள். கற்பரசிகளால் ஆகாது ஒன்றுமில்லை. கடவுள்கைக்கிடகும் பிட வேண்டாம். கணவன்கைக் கும்பிடுங்கள். வயையில் எரிக்கட்டும் என்று பதிவிரதை பகர்ந்தால் நள்ளிரவிலும் பட்டப்பகல் போல் வயையில் எரிக்கும்!" இந்தத் தோரணையில் இருந்தது இந்தப் பிரச்சாரம்.

பண்புத்தி பின்புத்தி என்பார்கள். பண்கள் இந்தப் பதிவிரதைத் தன்மை, கற்பு என்ற கதைகளிலே முற்றாக மயங்கிவிட்டதோடு அந்த இயற்கைக்கு மாறான பாதையிலே

Written by - பண்பிதர் திருமலரையர் (அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி) -
Sunday, 24 March 2013 20:44 - Last Updated Sunday, 24 March 2013 21:11

தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தவும் ஆரம்பித்தார்கள். உண்மையிலே சரித்திரத்திலே பல மனோசபிகள் அவ்வப்போது நிகழ்ந்து வந்திருக்கிறதென்றாலும், ஆண்பண்ணை ஏமாற்றக்கண்டபிடித்த காதல், கற்பு என்னும் இம்மனோசபிக்கு ஈடாக வறே எதையும் கபறிவிடமுடியாது.

நாலுகால பிராணிகளாள்ளே நாய் நன்றி விசுவாசம் நிறைந்தது என்று கபறிப்படுகிறது. இந்தப் பிராணி உததை காலமெத்தமிடுவதை நாம் காணலாம். நன்றி விசுவாசத்திலும் பார்க்க அபிமபை புத்தியின் தபிப்பு இந்தச் செய்கையில் இருக்கிறதென்று கபறினால் அது அதிகம் பொருந்தும்.

அபிமபை புத்தியை விசுவாச உணர்ச்சி என்று பபிசி மழுகிய கபிட்டத்தினர்தான் அபிமபை புத்தி தபிந்த ஏமாந்த பண்களை, தன்மானமற்று தமது கணவர்களின் காலுதயையும் பொறுத்து வாழ்ந்த கழபைபண்களை கற்பரசிகள், பதிவிரதகைள், பத்தினிகள் என்று கபறி ஏமாற்றினார்கள். அதன் மபிலம் இதர பண்களையும் என்றென்றும் அபிமகைளாக வதை திருக்கத் திட்டம் தீட்டினார்கள்.

சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் கோவலன் மனைவி கண்ணகி இந்தப் பணை அபிமதை தனத்துக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. அவளிடம் காணப்படும் கற்புணர்ச்சியை நாயிடம் காணப்படும் நன்றி விசுவாசத்துக்கே ஒப்பிட வேண்டும். அந்தப் பாத் திரத்தை ஆக்கிய இளங்கோவடிகள் பண்ணினத்தின்மீது ஆணினத்தின் பிடியை மலேமும் இறகச்செய் வதற்கே அதனைச் சமதைத்தோடு பண்கள் இந்தப் பத்தினித் தயெ வத்தை முன் மாதிரியாகக் கொண்டு ஒழுகவேண்டும் என்று விரும்புவதும் நன்கு தரிகிறது.

?????????????? ?????????????? ??????? ? ?????????? ?????? ??????????? ????????????????????????????????????? ?

கணவன் வசீவீ டசேசமனைக்கிடந்தான். தன்கபைப்பொருள் யாவற்றையும் இழந்து ஓட்டாண்டியுமானான் கோவலன். அதன் பயனாக வறுமையுற்ற அவன் வீடு வருகிறான். அவள் எதிர்கொண்டு வரவறே கிறாள். பின் அவனுடன் தன் நாடுவிட்டு மதுரை மாநகரக்குச்செல்கிறாள். கோவலன் தன் சாமர்த்தியமான பசேசினால் அவளை மயக்கிவிடுகிறான். கண்ணகி தனது சிலம்பையும் அவனுக்குத் தர அவன் அதை விற்றுப் பணமாகக் குயல்கிறான். அப்பொழுது அச்சிலம்பின் வளித்தோற்றத்தின் ஒற்றுமையைக் கண்டு பாண்டிய மன்னன் அவனைத் தனது தேவியின் சிலம்பைக் கவர்ந்த கள்வனென எண்ணி நாட்டு வழக்கப்படி மரண தண்டனை விதிக்கிறான். கண்ணகி இதனை அறிந்து வெகுண்டெழுந்து ஒன்றுமறியாத மதுரை மக்களைத் தீயிலிட்டுக் கொழுத்தாள். அவளாக் கு இப்பணியில் உதவ வந்த அக்கினியிடம்

Written by - பண்டிதர் திருமலரையர் (அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி) -
Sunday, 24 March 2013 20:44 - Last Updated Sunday, 24 March 2013 21:11

பார்ப்பாரகைக் கொல்ல வணைடாம் என்று உத்தரவு வறேறு பிறப்பித்துவிடுகிறாள்.

இந்தச் சயெ்ககைளின் அடிப்படையில் கண்ணகியிடம் மஐன்று பண்புகள் உயர்ந்து நிற்பதை நாம் காண்கிறோம். அவயாவன ஒன்று முன்னே கஐறிய கற்பனென்னும் ஏமாளித்தனம்.

இரண்டாவதாக மன்னனின் தவறால் நரேந்த ஒரு பிழகைக்காக குற்றமற்ற மதுரபைப் பொதுமக்களை நரூப்பினால் கொழுத்திய கொடும்யைகைக் காண்கிறோம்.

மஐன்றாவதாக நாம் காண்பது பார்ப்பார ஜாதியினரை நீக்கி மற்றவர்களை நீறாக்கிய பாரபட்சநீதி.

இந்த மஐன்று சிறப்பற்ற பண்புகளும் பொருந்தியவள்தான் கண்ணகி. இவளைத் தமிழ்ப்பணமயைின் உயர்வுக்கு எடுத்துக் காட்டெனச் சில கஐறுவது பொருந்தா வாதமே. இழிவுக்கே இவள் உதாரணமாகக் கஐடும்.

ஆனால் இன்று கண்ணகியைப் பணமயைின் உயர்வுக்கு எடுத்துக் காட்டாகக் காட்டுபவர் எல்லாரும் பிறப்போக்குவாதிகள் என்று பெயர் வணைடிக்கொண்ட பரேவழிகளல்ல; பகுத்தறிவுவாதிகள். தன்மான இயக்கத்தினர் சிலரும் கண்ணகியைப் பிடித்துக் கொண்டு கதறுகிறார்கள். ஆரியத்தயையும் பார்ப்பனியத்தயையும் ஒழிக்கக் கங்கணம் கட்டிநிற்கும் திராவிடச் சிங்கங்கள் கஐட கண்ணகி தமிழ்ச்சி என்று கஐறுகிறார்கள். ஆனால் பார்ப்பனர்களைக் கொல்லாதே என்று அக்கினித்வேனுக்குக் கட்டளையிட்ட தமிழ்ச்சி அவள் என்பதை அவர்களில் பலர் அறிய மாட்டார்கள். அறிந்தவர்கள் பஐசி மழுகுகிறார்கள் போலும்.

நன்றி: சூதந்திரன் ஜூலை7, 1951